

Stop! Er is beleid genoeg

De top in Nagoya heeft nieuwe wereldwijde afspraken over biodiversiteit opgeleverd. Ingrid Visseren-Hamakers (Bos- en Natuurbeleid) was aanwezig namens de Nederlandse wetenschap. Wat stellen de nieuwe afspraken voor?

‘Op papier heeft het een hoop opgeleverd. Er is een protocol vastgesteld voor de toegang tot, en de eerlijke verdeling van de opbrengsten van het gebruik van genetische hulpbronnen. Er is een strategisch plan met biodiversiteitsdoelen voor 2020. Als we dat allemaal uitvoeren, zijn we een flinke stap verder. Bovendien zijn er – maar hier wordt het al zachter – procesafspraken gemaakt hoe we de financiering van dit plan kunnen organiseren. En een belangrijke milieutop heeft een succesvolle uitkomst gehad. Na Kopenhagen hadden we dat wel nodig.

Dat is op papier, maar halen we die doelen? Een deel is haalbaar zonder onze leefstijl aan te passen. Bijvoorbeeld als het over het vergroten van het areaal beschermd gebied gaat. Dat kan zonder over te schakelen op een duurzame economie. Maar voor het gros van die doelen geldt dat niet. En ik vraag me ten eerste af of de wereld bereid is die omschakeling te maken.

Daar ging de discussie in Nagoya ook over: moeten we realistische doelen vaststellen of niet? Vooral de Europese landen wilden graag naar huis met een ambitieuze doelstelling. Terwijl de ontwikkelingslanden zeiden: maar dan moeten jullie er ook voor betalen. De doelen voor 2020 moet je zien als een wensenlijstje: dit zouden we met elkaar moeten willen.

Eigenlijk is zo’n periode van tien jaar ook te kort. Je zou nu moeten zeggen: over twintig jaar moet onze economie duurzaam zijn. Dan ga je met alle sectoren om tafel om te bespreken hoe we daar voor kunnen zorgen. Hoe worden we van een bad guy een good guy. Het probleem is: wie begint er? Wie staat er op en regelt dat? Dat vergt leiderschap en dat zie ik niet. Niet op het gebied van duurzaamheid.

Zo’n internationale top is gemaakt om beleid te maken. Dat heb ik me in Nagoya sterk gerealiseerd. Als je beleidsmakers twee weken met elkaar in een hok stopt, komt er nieuw beleid. Maar eigenlijk is er beleid genoeg. Laten we eens ophouden met nieuw beleid maken, laten we eens beleid gaan uitvoeren.

Dat vergt ook een andere organisatie op internationaal niveau, bijvoorbeeld minder top-conferenties.’ **® RK**